

[Jørgen Jørgensen.]

udvalg — jeg ved ikke, om det er det, der skal genoplives igen —, men noget særlig glørværdigt Resultat, kan jeg i al Beskedenhed sige, kom vi vist ikke til. Saa længe man i Drøftelserne indskrænker sig til almindelige Talemaader om at faa Trafikmidlerne til at spille sammen og om gensidig Hensyntagen, gaar det glimrende, men i det Øjeblik, man skal til at gaa i Detailler, opstaar der helt andre Problemer; saa tørner Interesserne sammen paa en helt anden Maade, end naar man holder sig til en almindelig Diskussion. Jeg kunde ønske, det maatte lykkes den højtærede Trafikminister at faa gennemført en virkelig Trafikplan, men nogen overvældende Tro til, at det vil lykkes, har jeg ikke. Det er jo saa rart, saa længe man siger: Banerne har Befordringspligt i alle Tilfælde. De kan ikke sige nej. Alt det, de andre ikke vil køre med, skal Banerne køre med — ellers kan de ikke bevare Koncessionen. I Forvejen er Risikoen ved den underskudgivende Transport lagt over paa Banerne, og saa lader man altsaa ad Omveje Kommunerne betale det, det koster at drive denne Forretning — saa længe man nu vil.

Jeg ønsker den højtærede Trafikminister Lykke til denne Trafikplan, som man altsaa længes efter, og intet skulde glæde mig mere, end om jeg blev skuffet i min Vurdering af denne Sag.

Jeg anbefaler som sagt Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger. Jeg er ked af, at man har forlangt saa meget af Kommunerne, som man har. Der er vel ikke noget at gøre ved det, men jeg beder altsaa om, at man som lidt af en Erstatning, ikke mindst over for Amtskommunerne, vil overveje, om der ikke kan gøres noget ved det, det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen var inde paa. Det er jo nemlig meget forlangt, at de Amsraadsmedlemmer, som sidder i den Del af Amtet, hvor Privatbanerne ikke gaar, paa Forhaand skal sige: Ja, vi erkender, at som Forholdene nu engang ligger, maa vi gaa ind i denne Risiko. Det er næsten mere, end man kan forlange af almindelige Mennesker, men det er Amsraadsmedlemmer maaske heller ikke — den højtærede Trafikminister kender dem jo af personlig Erfaring.

Gudiksen: Det er ikke for tidligt, det foreliggende Lovforslag kommer, for Privatbanerne trænger til Modernisering, til Istandsættelse og til økonomisk Hjælp.

Det var vist i Maj i Fjor, et tilsvarende Lovforslag blev forelagt i det andet høje Ting, men vi ved jo, hvordan det gik: det blev ikke ført videre og kom ikke herover i Landstinget. Derfor er det foreliggende Lovforslag meget kærkomment nu, og jeg er enig med dem, som har sagt den højtærede Minister Tak for Lovforslaget. Selv om jeg ikke er helt tilfreds med det, siger jeg alligevel den højtærede Minister Tak for det, da det er en Hjælp, som Privatbanerne meget vanskeligt kan undvære.

Selv om der har været nedsat Udvalg i Folketinget, er der i Virkeligheden kun sket den Forandring i Lovforslaget, at det Beløb, der kan anvendes, er blevet forhøjet fra 27 Mill. Kr. til 28 Mill. Kr. Men samtidig har Udvalget ogsaa stillet større Krav til Privatbanerne, idet man har givet Udtryk for Ønsket om at faa Pensionsforholdene ordnet for de gamle Pensionister fra før 1. April 1946. Det er noget, jeg paa mit Partis Vegne kan gaa med til, men naar Staten gennem den Forhandling, der er ført i det andet høje Ting, gaar ind for større Krav til Privatbanerne, maa Staten ogsaa være villig til at imødekomme Privatbanerne paa en eller anden Maade. Jeg erkender, det er uheldigt, at de gamle Pensionister fra før 1. April 1946 har mindre i Pension. Denne Ordning vil koste ca. 1,1 Mill. Kr., Reguleringstillægget 650 000 Kr. og selve Pensionen 450 000 Kr. Dette Spørgsmaal vil vi som sagt gerne være med til at faa ud af Verden, men samtidig ønsker vi at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det, at Staten kræver dette af Privatbanerne, maa ogsaa forpligte Staten.

Det samme gælder paa et andet Punkt, nemlig for Henlæggelsernes Vedkommende, idet der nu stilles Krav om, at Henlæggelsen til Afskrivningsfonden skal udgøre 800 Kr. pr. km imod tidligere 400 Kr. Det er jo ogsaa anbefalet fra Privatbanernes Side, og vi synes, det er rimeligt, at det Krav stilles, men det er dog et forøget Krav.

Endelig har Udvalget opstillet som Betingelse, at der sker en Forenkling. Hvad det betyder i Realiteten, i Enkeltheder, ved jeg selvfølgelig ikke, men jeg kunde